

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2864/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Љубице Милутиновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/19 од 23.05.2019. године, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/19 од 23.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/19 од 23.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 207/16 од 14.11.2018. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, почев од доспелости сваког појединачног потраживања до исплате, на начин ближе одређен овим ставом изреке и то: а) у погледу евидентираних часова ноћног рада у периоду од 01.01.2014. године до 10.05.2016. године; б) у погледу евидентираних часова рада у нерадне дане верских и државних празника у периоду од 01.01.2014. године до 10.05.2016. године; в) у погледу неевидентираних часова прековременог рада у периоду од 01.01.2014. године до 10.05.2016. године; г) у погледу неевидентираних часова ноћног рада у периоду од 01.01.2014. године до 10.05.2016. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 89.748,22 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/19 од 23.05.2019. године ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужилац да јој накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата дела накнаде зараде по основу прековременог рада, ноћног рада и рада за време државних и верских празника који су по закону нерадни, а правноснажном пресудом је утврђено да је захтев основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.05.2016. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 153.705,67 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић